

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
84/C 283/01	nr. 1289/83 af Alphonsine Phlix til Kommissionen Om: Regeringers diskriminering til fordel for egne nationale luftfartselskaber (Supplerende svar)	1
84/C 283/02	nr. 1721/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Sultaniner/korender	1
84/C 283/03	nr. 2056/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: »Reinheitsgebot«	2
84/C 283/04	nr. 225/84 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Øl	2
	Samlet svar på forespørgsel nr. 2056/83 og nr. 225/84	2
84/C 283/05	nr. 113/84 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for Europa-Parlamentets medlemmer	3
84/C 283/06	nr. 160/84 af Ulrich Irmer til Kommissionen Om: Forslag til forordning om vilkårene for personalet i Det europæiske Samarbejds-agentur (ESA)	3
84/C 283/07	nr. 216/84 af Hanna Walz til Kommissionen Om: FAO	4
84/C 283/08	nr. 329/84 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Kapacitetsnedskæringer inden for stålindustrien	4
84/C 283/09	nr. 364/84 af Leonidas Kyrkos til Kommissionen Om: Omlodning af floden Acheloos til den thessaliske slette	5
84/C 283/10	nr. 374/84 af Alfredo Diana til Kommissionen Om: Bekæmpelse af luftforureningen	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	side
84/C 283/11	nr. 408/84 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med sildefiskeriet i Nordsøens sydlige del	7
84/C 285/12	nr. 430/84 af Eisma til Kommissionen Om: Udledning af radioaktive affaldsstoffer	9
84/C 283/13	nr. 443/84 af sir Fred Warner til Kommissionen Om: Afgiftsfri indførsel	10
84/C 283/14	nr. 456/84 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Mikro-datamatik — Thomson/Philips-aftalen	10
84/C 283/15	nr. 464/84 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: Import af billige keramikefterligninger fra Taiwan	11
84/C 283/16	nr. 477/84 af Eisso Woltjer til Kommissionen Om: Indførsel af æg fra tredjelande	11
84/C 283/17	nr. 500/84 af Hans-Joachim Seeler til Kommissionen Om: Handelsaftaler mellem EF og Den ungarske Folkerepublik	13
84/C 283/18	nr. 501/84 af Hans-Joachim Seeler til Kommissionen Om: Forhandlingerne mellem EF og COMECON	13
84/C 283/19	nr. 503/84 af Eisso Woltjer til Kommissionen Om: Den britiske andel af A-kvotaen under importordningen for oksekød bestemt til forarbejdning	14
84/C 283/20	nr. 509/84 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: Transport- og forsikringsomkostninger i forbindelse med fødevarerhjælp til tredje-lande	14
84/C 283/21	nr. 511/84 af Aldo Bonaccini til Kommissionen Om: Kategorien af højere funktionærer og teknikere	15
84/C 283/22	nr. 517/84 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: EF-direktiv om emballager til flydende levnedsmidler	15
84/C 283/23	nr. 535/84 af Hans-Gert Poettering til Kommissionen Om: Svineavl — konkurrenceforvridning	16
84/C 283/24	nr. 537/84 af Otmar Franz til Kommissionen Om: Oversættelse af det tyske begreb »Soziale Marktwirtschaft«	16
84/C 283/25	nr. 548/84 af Pol Marck til Kommissionen Om: Britiske æg	17
84/C 283/26	nr. 580/84 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Forordning om salg af motorkøretøjer	17
84/C 283/27	nr. 589/84 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Fællesskabssymbol til markering af strandenes renhed	17
84/C 283/28	nr. 618/84 af Michael Elliott til Kommissionen Om: Korporlig afstraffelse af børn i Det forenede Kongerige	17
84/C 283/29	nr. 621/84 af Pol Marck til Kommissionen Om: Ekstraordinært lave priser på konsummælk	18
84/C 283/30	nr. 663/84 af Luc Beyer de Ryke til Rådet Om: Polen — amnesti — Solidarnosc	18

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1289/83
af Alphonsine Phlix (PPE — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (3. november 1983)
 (84/C 283/01)

Om: Regeringers diskriminering til fordel for egne nationale luftfartselskaber

Den britiske handels- og industriminister indskærper via British Overseas Trade Board, at der anvendes britiske luftfartselskaber, hver gang dette er muligt, og sætter dette som en betingelse for finansiering af handelsmissioner og markedsundersøgelser med henblik på virksomhedernes eksport.

1. Må nationale regeringer på den måde diskriminere til fordel for deres egne nationale luftfartselskaber?
2. Hvilke medlemsstater diskriminerer til fordel for deres egne nationale luftfartselskaber som ovenfor beskrevet?
3. Hvad foreslår Kommissionen at gøre herimod?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis⁽¹⁾
 (20. september 1984)

1. Det forenede Kongeriges regering har meddelt Kommissionen, at anvendelsen af britiske luftfartselskaber ikke betragtes som en forudsætning for finansiering af private virksomheders forretningsrejser og eksportmarkedsundersøgelser, og at støtten ikke trækkes tilbage, såfremt der anvendes udenlandske luftfartselskaber.

2. Kommissionen er ikke bekendt med, at der i andre medlemsstater skulle forekomme nogen forskelsbehandling af den art, som det ærede medlem omtaler.

3. Følgelig mener Kommissionen ikke, at der er noget behov for at gribe ind.

(¹) En første besvarelse fremkom i EFT nr. C 14 af 19. 1. 1984, s. 18.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1721/83
af Rudolf Wedekind (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (23. januar 1984)
 (84/C 283/02)

Om: Sultaniner/korender

Kan Kommissionen oplyse, hvordan markedssituationen i øjeblikket er inden for sektoren for tørrede vindruer (sultaniner, korender)?

Kan Kommissionen desuden oplyse omfanget af produktionen og de finansielle midler til markedsstøtte for begge disse produktgrupper henholdsvis i 1982 og i år samt det forventede omfang inden for de nærmeste år?

Hvad påtænker Kommissionen at foretage sig for at modvirke en yderligere overskudsproduktion af sultaniner og korender?

Deler Kommissionen ikke den opfattelse, at der — under hensyntagen til disse produkters betydning for det græske landbrug — omgående bør træffes foranstaltninger for at gøre markedssituationen mindre spændt for disse to produkter?

Vil Kommissionen i sine overvejelser i denne retning i højere grad end hidtil lade kvalitetsprincippet træde i forgrunden i erkendelse af, at sultaniner og korender fra Grækenland kun er af andenklassens kvalitet, mens kvalitetsmæssigt førsteklases produkter fra tredjelande på grund af landbrugsimportafgifterne kunstigt fordyres?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(7. september 1984)

Salget af druer fra 1983-høsten, som var på 175 000 tons, forløber i indeværende produktionsår hurtigere end salget af druer fra 1982-høsten på samme tidspunkt sidste år. Salget i 1982 medførte lagre på 27 000 tons ved produktionsårets slutning (slutning af august).

I 1982 blev der produceret 75 000 tons sultanas og 67 000 tons korender. I 1982 var de faktiske udgifter på 15 mio ECU, i 1983 var de endelige udgifter på 108,7 mio ECU og 1984 forventes udgifterne ifølge seneste overslag at blive på 253 mio ECU. Disse oplysninger omfatter såvel tørrede druer som tørrede figner.

Kommissionen foreslog i sin tid Rådet en række ændringer af den daværende markedsordning for tørrede druer. I slutningen af marts 1984 vedtog Rådet følgende ændringer:

- oplagingsorganerne kan kun foretage opkøb i de sidste to måneder af produktionsåret,
- der indføres en minimumsimportpris,
- der indføres en garantitærskel på 90 000 tons for sultanas og 65 000 tons for korender.

Hvis garantitærsklen overskrides, nedsættes den minimumspris, der skal betales til producenten, i det følgende produktionsår i forhold til overskridelsen, idet denne beregnes på grundlag af gennemsnittet af de i løbet af de foregående produktionsår producerede mængder.

Ud over ovennævnte foranstaltninger har Kommissionen foreslået Rådet, at det træffer afgørelse om, at lagrene af tørrede druer fra 1982-høsten definitivt trækkes tilbage fra markedet og anvendes til andre formål end konsum⁽¹⁾.

Dette forslag blev sendt til udtalelse i Europa-Parlamentet i den forrige samling. Europa-Parlamentet besluttede at udsætte sin udtalelse til et senere tidspunkt.

Spørgsmålet om de græske druers kvalitet blev rejst i forbindelse med Rådets afgørelser vedrørende den

allerede nævnte markedsordning for denne sektor. Ved denne lejlighed henstillede Rådet til Kommissionen at skærpe gældende kvalitetsnormer for dette produkt. Dette arbejde er nu i gang og de skærpede normer vil kunne træde i kraft fra produktionsåret 1984/85.

⁽¹⁾ KOM(84) 251 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2056/83
af Dieter Rogalla (S — D)**

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. maj 1984)

(84/C 283/03)

Om: »Reinheitsgebot«

Hvor langt er man nået i retssagen Kommissionen-Forbundsrepublikken Tyskland?

Hvornår kan der forventes en dom i sagen om »Reinheitsgebot« import af øl?

Findes der andre lignende retssager vedrørende artikel 30 og især vedrørende import af øl mellem medlemsstaterne?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 225/84
af Andrew Pearce (ED — GB)**

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. maj 1984)

(84/C 283/04)

Om: Øl

Hvad er — i forlængelse af mit spørgsmål H-331/83⁽¹⁾ — resultatet af de procedurer, der henvises til i Kommissionens svar på nævnte spørgsmål?

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 1-304 (oktober 1983).

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Gaston Thorn
på skriftlige forespørgsler nr. 2056/83
og nr. 225/84**

(12. september 1984)

1. Som led i overtrædelsessagen mod Forbundsrepublikken Tyskland på grund af de importbegræns-

ninger, der følger af anvendelsen af »Reinheitsgebot« for øl, har Kommissionen for nylig indbragt sagen for De europæiske Fællesskabers Domstol.

2. Dette spørgsmål kan ikke besvares i øjeblikket.

3. Ja, der er indledt en overtrædelsessag mod Grækenland vedrørende lignende forskrifter som de i Forbundsrepublikken gældende. Også i dette tilfælde har Kommissionen indbragt sagen for Domstolen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 113/84

af Dieter Rogalla (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. april 1984)

(84/C 283/05)

Om: Fri bevægelighed for Europa-Parlamentets medlemmer

1. Hvorledes sikrer Kommissionen — som traktaternes vogter — at medlemmer af Europa-Parlamentet på vej til plenarmøder i Strasbourg eller til udvalgsmøder i Bruxelles ikke bliver standset ved EFs indre grænser eller, dersom de bliver standset, straks kan køre videre under henvisning til deres status som medlemmer af Europa-Parlamentet?

2. Hvilke oplysninger udveksler Kommissionen i hvilket tempo og med hvilke medlemsstater om, at principperne om fri bevægelighed for personer og varer over de indre grænser overholdes, navnlig for medlemmer af Europa-Parlamentet, der rejser i embeds medfør?

3. Hvad er Kommissionens forklaring på, at forespørgeren den 29. februar 1984 undervejs fra Bochum til Bruxelles til et møde i økonomi- og valutaudvalget blev standset ved grænseovergangen Niederdorf (mellem D og NL) og efter at have meddelt, hvor han agtede sig hen og hvorfor, efter forevisning af sit diplomatpas af den nederlandske tolder Hendriks blev søgt i fortegnelsen over efterlyste personer og udsat for andre chikanerier i forbindelse med kontrollen?

4. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at få denne hændelse nærmere belyst?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke

(4. september 1984)

Kommissionen har informeret de nederlandske myndigheder om de ubehageligheder, det ærede medlem har været udsat for. Den har anmodet om

iværksættelse af en undersøgelse for på grundlag af resultaterne at undgå en gentagelse af sådanne tilfælde.

Til trods for den omhandlede hændelse mener Kommissionen, at vedkommende myndigheder i medlemsstaterne fuldt ud er klare over principperne om fri bevægelighed for personer og varer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 160/84

af Ulrich Irmer (L — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. april 1984)

(84/C 283/06)

Om: Forslag til forordning om vilkårene for personalet i Det europæiske Samarbejdsagentur (ESA)⁽¹⁾

Når Kommissionen nægter at drøfte problemer i forbindelse med vilkårene for de ansatte i ESA med Europa-Parlamentet med den begrundelse, at denne sag er indbragt for Domstolen, hvorfor vil den da samtidig og uden at afvente Domstolens afgørelse påtvinge personalet i ESA en forordning om deres vilkår?

Mener Kommissionen ikke, at den ved at handle sådan optræder partisk og lader sig influere af, om det drejer sig om Europa-Parlamentets vilje til at drøfte disse problemer med den eller om dens egen vilje til at gennemtvinge en afgørelse i sagen?

⁽¹⁾ Dok. GTA/0026 — Rev. 1 af 5. 12. 1983.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke

(5. september 1984)

Rådets forordning (EØF) nr. 3245/81 om oprettelse af et europæisk samarbejdsagentur⁽¹⁾, som blev vedtaget efter en positiv udtalelse fra Europa-Parlamentet, bestemmer i artikel 14: »De generelle ansættelses- og arbejdsvilkår samt den generelle ordning for vederlag, godtgørelser og tillæg for de i artikel 3, punkt 1, omhandlede personer samt de ansatte på agenturets hjemsted fastlægges på grundlag af specifikke bestemmelser, som Kommissionen fastsætter efter udtalelse af det i artikel 12, stk. 2, andet afsnit, omhandlede udvalg«.

I denne forbindelse må det understreges, at Rådet ved vedtagelsen af forordningen erklærede, at de omhandlede specifikke bestemmelser om fornødent

kunne fastsættes i analogi med de bestemmelser, der gælder Fællesskabernes midlertidigt ansatte.

Udkastet til forordningens tekst, hvortil det ærede medlem henviser, udgør kun et arbejdsgrundlag for en høring af det pågældende personale, og denne er endnu ikke afsluttet, og resultaterne vil blive vurderet af Kommissionen, når den får samtlige sagens enkeltheder forelagt.

Det ærede medlem kan således være forsikret om, at der ikke er tale om, at Kommissionen vil påtvinge personalet i ESA en ordning, og den har som hidtil i sinde på passende måde at holde Parlamentet informeret om dette spørgsmål.

(¹) EFT nr. L 328 af 16. 11. 1981, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 216/84
af **Hanna Walz (PPE — D)**
til **Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**
(2. maj 1984)
(84/C 283/07)

Om: FAO

1. Mener Kommissionen, at oprettelsen af en »kommission for genetiske ressourcer inden for planteverdenen«, som vedtoges på den seneste FAO-konference, er et hensigtsmæssigt instrument i nord-syd-landbrugspolitikken?
2. Eller mener den ligesom især USA og Canada, at det eksisterende system, som koordineres af »International Board for Plant Genetic Ressources«, er fuldt ud tilstrækkelig?
3. Hvilken holdning indtager Kommissionen til forslagene — der ligeledes vedtoges på FAO-konferencen — om »en international aftale om genetiske ressourcer inden for planteverdenen«?
4. Har Kommissionen nogen andel i FAOs beslutning om en »verdensorden« for plantegener?
5. Finder Kommissionen det nødvendigt, at der foretages en samordning af medlemsstaternes synspunkter vedrørende FAOs opfordring til at deltage i en »international indsats...«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Étienne Davignon**
(19. september 1984)

1, 2 og 3. Kommissionen er bekendt med både resolution 8/83, som sammen med den Internationale aftale vedrørende genetiske ressourcer inden for Planteverdenen blev vedtaget ved den seneste FAO-konference, og med resolution 1/85 om opret-

telse af en Kommission for genetiske ressourcer inden for Planteverdenen, som blev vedtaget af FAO's råd den 24. november 1983.

Kommissionen støtter sigtet med den internationale aftale.

Den er klar over, at der i dette dokument tales om oprettelse af et særligt organ. Men i øjeblikket har den ingen oplysninger om arbejdsprogram eller arbejdsmetoder for den nyetablerede Kommissionen for genetiske ressourcer inden for Planteverdenen. Det er derfor for tidligt at dømme om denne kommissions hensigtsmæssighed.

Rent bortset fra dette spørgsmål, deler Kommissionen den udbredte opfattelse, at det hidtidige og nuværende arbejde i International Board for Plant Genetic Ressources (IBPGR) har været værdifuldt. Den støtter derfor det argument, at der ikke må gøres afbræk i dette arbejdes hensigtsmæssige forløb.

4. Under den seneste FAO-konference fremlagde Kommissionen på Det europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne en erklæring, hvori den tilsluttede sig sigtet med og formen for forslagene, som de da forelå, og påpegede en række punkter, hvor Fællesskabet nærede betænkeligheder.

5. I lyset af EØF-traktatens artikel 116 og i lyset af den økonomiske betydning, udviklingen af plantevarianter har for landbrug og industri baseret på bioteknologi, er Kommissionen nået frem til den opfattelse, at Fællesskabets medlemsstater bør indtage et fælles standpunkt over for gennemførelsen af den »internationale aftale«. Med dette for øje har den anbefalet, at medlemsstaternes regeringer tiltræder aftalen med visse forbehold og præciseringer i overensstemmelse med dens artikel 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 329/84
af **Michael Welsh (ED — GB)**
til **Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**
(23. maj 1984)
(84/C 283/08)

Om: Kapacitetsnedskæringer inden for stålindustrien

Tabel I i Kommissionens femte rapport om anvendelsen af reglerne for støtte til jern- og stålindustrien (KOM(84) 142 endel.) indeholder en spalte, der viser nettonedskæringer siden 1980 og nedskæringer, som medlemsstaterne har forpligtet sig til at foretage. Kan Kommissionen forelægge de pågældende tal for de enkelte medlemsstater og specificere tallene mellem de nedskæringer, der er gennemført, og de tilsagn om nedskæringer, der skal være efterkommet a) pr. 29. juni 1983 og b) i dag?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(13. september 1984)

1. Formålet med strukturomlægningen inden for Fællesskabets jern- og stålindustri er inden 1986 at opnå en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel og at give virksomhederne en sådan industriel struktur, at de bliver konkurrencedygtige uden statsstøtte. I denne sammenhæng er det naturligvis de kapacitetsnedskæringer, der vil have fundet sted pr. 1. januar 1986, der er af afgørende betydning.

Det er imidlertid vigtigt for virksomhederne, navnlig for at de snarest muligt kan komme i økonomisk ligevægt, at de planlagte lukninger foretages hurtigst muligt.

2. De allerede gennemførte kapacitetsnedskæringer i de enkelte medlemsstater pr. 12. maj 1984 er anført i tredje kolonne i nedenstående tabel.

Det skal i denne forbindelse bemærkes:

- at disse tal vil komme til at se helt anderledes ud ved årets udgang på grund af de omfattende lukninger nogle medlemsstater har forpligtet sig til at foretage i løbet af de to næste kvartaler (dette gælder Frankrig og Luxembourg),
- at andre medlemsstater har forpligtet sig til lukninger, som langt overskrider (Nederlandene og Luxembourg) eller som i mindre grad overskrider (Forbundsrepublikken Tyskland) de krav fra Kommissionen, der er henvist til i anden kolonne.

3. De nævnte nedskæringer er nettonedskæringer, idet der dels er taget hensyn til foretagne lukninger og dels til øget kapacitet som følge af visse investeringer. Der vil stadig kunne blive tale om ændringer af visse tal efter færdigbehandlingen af visse strukturomlægningsplaner og igangværende sagkyndige undersøgelser.

Varmvalsede produkter	1	2		3
	Største mulige produktion i 1980 i tusinde tons pr. år	Minimumsnedskæringer krævet af Kommissionen i beslutningerne af 29. 6. 1983 plus tidligere nedskæringer i tusinde tons pr. år		Nedskæringer foretaget pr. 12. 5. 84 i tusinde tons pr. år
		tusinde tons	i % af 1	
Forbundsrepublikken Tyskland	53 117	6 010 ⁽¹⁾	11,3	4 109
Belgien	16 028	3 105	19,4	1 186
Danmark	941	66	7,0	66
Frankrig	26 869	5 311	19,8	841
Det forenede Kongerige	22 840	4 500	19,7	4 290
Italien	36 294	5 834	16,1	780
Luxembourg	5 215	960	18,4	10
Nederlandene	7 297	950	13,0	(90) ⁽²⁾
8 EF-lande	168 601	26 736	15,9	11 192

⁽¹⁾ En enkelt virksomheds særlige forhold er ikke medregnet.

⁽²⁾ Øget kapacitet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 364/84
af Leonidas Kyrkos (COM — GR)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**

(29. maj 1984)

(84/C 283/09)

Om: Omlægning af floden Acheloos til den thessaliske slette

For nylig har den græske regering bekendtgjort iværksættelsen af et omfattende arbejde, omlægning af floden Acheloos til den thessaliske slette. Dette

arbejde skal øge el-produktionen og dermed mindske Grækenlands afhængighed af olie, og det vil have stor betydning for landbruget i området til gavn for landbrugerne i både Grækenland og Fællesskabet som følge af en omlægning af produktionen bort fra de produkter, der i øjeblikket er en overskudsproduktion af i Fællesskabet til de produkter, der er mangel på.

Agter Kommissionen at yde støtte til gennemførelsen af dette arbejde ud over de støttekvoter, som er fastsat til Grækenland i Fællesskabets forskellige strukturfonde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti**

(24. september 1984)

Den græske regering har netop forelagt Kommissionen det af det ærede medlem omtalte store projekt som led i opfølgningen af »det græske memorandum«. De græske myndigheder har faktisk forelagt Kommissionen en samling store projekter, som denne i sin meddelelse som svar på det græske memorandum har lovet at gennemgå med henblik på at undersøge om der kan ydes støtte fra Fællesskabet til gennemførelsen heraf.

Kommissionen agter at tage stilling til alle disse projekter i løbet af andet halvår af 1984.

brændstof og af de særlige meteorologiske og klimatiske forhold,

3. om den ikke mener, at de planlagte nye store anlæg bør anvende brændselsteknologier, der i videst mulige omfang kan begrænse de forurenende faktorer, samt røgfiltere og afsvovlningsanlæg,
4. om den ikke anser det for hensigtsmæssigt at udstrække det kontrolnet, der i forslagene til forordning kun er fastsat for skovene i Fællesskabet, til også at gælde visse landbrugsområder af særlig betydning som følge af tilstedeværelsen af afgrøder, der er følsomme over for sur nedbør?

(1) Europa-Parlamentets beslutning af 20. 1. 1984. Betænkning af Muntingh, dok. 1-1168/83 — EFT nr. C 46 af 20. 2. 1984, s. 117.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(18. september 1984)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 374/84
af Alfredo Diana (PPE — I)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**

(4 juni 1984)
(84/C 283/10)

Om: Bekæmpelse af luftforureningen

Kan Kommissionen i betragtning af,

- at den i sit tredje handlingsprogram på miljøområdet har fastlåst, at den agter at forøge bekæmpelsen af luftforureningen,
- at Europa-Parlamentet for nylig har udtalt sig til fordel for »et omfattende program til bekæmpelse af luftforureningen«⁽¹⁾, hvori der bl. a. kræves nedskæring med 50% over de kommende fem år af de vigtigste forurenende stoffer,
- at der i øjeblikket projekteres opførelse af forskellige kulfyrede kraftværker i Italien og herunder særlig en med en maksimal ydeevne på 640 MW i Lombardia inden for området Tavazzano og Montanaso Lombardo, som er kendetegnet af lav vindhyppighed og af høj luftfugtighed,
- at der til sidstnævnte er fremsat anmodning om støtte fra EIB,

oplyse:

1. om den har kendskab til hele situationen vedrørende luft- og vandforurening, særlig hvad angår Po-dalen,
2. om man behørigt har overvejet de følger på forureningsområdet, som det planlagte anlæg vil få for såvel den lokale befolkning som for landbruget i betragtning af valget af kul som grund-

1. Kommissionen er ikke i besiddelse af nogen rapport om luft- og vandforureningen i Po-dalen. Den råder imidlertid over visse oplysninger om dette område, bl. a. gennem den udveksling af informationer om luftforurening der blev indført ved Rådets beslutninger af 24. juni 1975 og 24. juni 1982⁽¹⁾.

2. Når medlemsstaterne underretter Fællesskabet om opførelse af konventionelle kraftværker, er det en ren formssag, som ikke rummer nogen anmodning til Kommissionen om at fremsætte en udtalelse. Kommissionen skal kun udtale sig, når de ansvarlige myndigheder ansøger Den europæiske Investeringsbank om støtte. Kommissionen undersøger så de forskellige aspekter ved denne ansøgning, herunder også de miljømæssige. Afhængigt af problemets forskellige sider (anlæggets kapacitet, type brændstof, forureningens omfang i det pågældende område, den tilgængelige teknologiske stand, planlagt EF-lovgivning osv.) fastsætter Kommissionen i sin udtalelse bestemmelser om forurenende emissioner fra det planlagte anlæg.

For så vidt angår det omhandlede kraftværk, er der ikke ansøgt om lån hos Den europæiske Investeringsbank, og der har derfor ikke kunnet fremsættes nogen udtalelse.

3. Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse med hensyn til kravene til nye anlæg, og den minder i den forbindelse om, at den den 19. december 1983 forelagde Rådet et forslag til direktiv om begrænsning af luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg⁽²⁾. Dette forslag drøftes i øjeblikket i den pågældende gruppe i Rådet, og Parlamentet er blevet anmodet om at fremsætte en udtalelse herom.

Kommissionens kontrollanter bistå ved den kontrol, de nationale administrationer foretager.

3. Kommissionen har som begrundet i punkt 1 ikke til hensigt at indlede en overtrædelsesprocedure mod Danmark og agter heller ikke at stille forslag om en ændring af fordelingen mellem medlemsstaterne af sildefangstmulighederne.

(¹) EFT nr. C 194 af 23. 7. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 430/84

af Eisma (NI — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. juni 1984)

(84/C 285/12)

Om: Udledning af radioaktive affaldsstoffer

Fra den 26. til den 29. marts 1984 blev der afholdt et møde i den tekniske arbejdsgruppe, som de stater har nedsat, der har undertegnet Paris-konventionen (fra 1974 om forhindring af landbaseret havforurening).

På mødet drøftedes et forslag fra de nordiske lande (Sverige, Norge, Danmark og Island) med følgende ordlyd: »Med henblik på at begrænse dumpninger af radioaktive stoffer til et minimum gør de kontraherende parter brug af den bedst mulige teknologi i eksisterende oparbejdningsanlæg og ligeledes ved bygningen af nye oparbejdningsanlæg«.

Den tekniske arbejdsgruppe besluttede at forelægge dette forslag på det sjette årsmøde i Paris-kommissionen (det udøvende organ under Paris-konventionen), som finder sted fra den 20. til den 22. juni 1984 i Oslo. Foruden forslagsstillerne støttede også Forbundsrepublikken Tyskland samt Irland forslaget. For at blive vedtaget af Paris-kommissionen skal forslaget opnå et flertal på $\frac{2}{3}$, dvs. otte stemmer.

1. Er det Kommissionen bekendt, at der er fundet høje koncentrationer af radioaktive stoffer fra oparbejdningsanlæg i Barentshavet og ved Grønlands østkyst, hvortil stofferne føres af havstrømme?
2. Ved Kommissionen, at visse af disse radioaktive stoffer ophobes i havdyr og er meget sundhedsskadelige for mennesker og havdyr?
3. Deler Kommissionen Parlamentets opfattelse (jf. betænkning af Eisma om dumpning af affaldsstoffer, vedtaget i marts 1984), nemlig at dumpningerne af radioaktive stoffer fra atomkraftværker må bringes til ophør?

4. Vil Kommissionen henstille til de medlemsstater, som foruden ovennævnte medlemsstater (dvs. Frankrig, Nederlandene og Det forenede Kongerige) har ratificeret eller undertegnet Paris-konventionen, at de støtter den tekniske arbejdsgruppes forslag på mødet i Paris-kommissionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(13. september 1984)

1. Kommissionen støtter, inden for rammerne af sit forskningsprogram for strålingsbeskyttelse, målinger af radioaktivitet i tempererede og arktiske farvande i den nordatlantiske region. En brøkdel af den opdagede radioaktivitet kan tilskrives udledninger fra anlæg for oparbejdning af nukleart brændsel i Fællesskabet, og de målte koncentrationer kan ikke fra et radiologisk synspunkt beskrives som »høje«; opdagelse har været mulig som følge af de yderst sensitive metoder, der er benyttet.

2. Kommissionen bidrager gennem adskillige undersøgelser i forbindelse med dens forskningsprogram for strålingsbeskyttelse til en bedre forståelse af og viden om absorption og mulig akkumulation af radionukleider.

Radionukleiders adfærd i miljøet og overførsel af radioaktivitet til mennesker tages med behørig forsigtighed i betragtning ved vurdering af følgerne af udslip af radionukleider fra nukleare anlæg. Disse vurderinger viser, at strålingseksposering, som kan tilskrives radioaktive spildevandsudslip fra nukleare anlæg, kun udgør en brøkdel af de normer, der er foreskrevet ved Rådets direktiv om grundlæggende normer for strålingsbeskyttelse(¹).

3. Et fuldstændigt forbud mod udledning af radioaktivt spildevand i havet fra nukleare anlæg, således som fremsat ved Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 1982(²), vil ikke kunne gennemføres. Kommissionen understreger imidlertid den kendsgerning, at de grundlæggende sikkerhedsnormer for strålingsbeskyttelse ikke alene kræver, at dosisgrænserne overholdes, men også at alle eksponeringer (og dermed alle udledninger af radioaktivt spildevand) holdes så lave som rimeligt opnåeligt.

Endvidere erkender Kommissionen, at udledning i havet fra flere, individuelt sikre kilder kollektivt kan udgøre en radioaktiv risiko, og undersøger dette aspekt.

4. Med hensyn til Paris-konventionen, har Paris-kommissionen, med undtagelse af den franske delegation, som midlertidigt forbeholdt sig sin stilling, vedtaget følgende henstilling:

»Med henblik på at mindske radioaktive udledninger i det marine miljø mest muligt skal de

kontraherende parter tage den bedste til rådighed stående teknologi i betragtning ved bestående nukleare oparbejdningsanlæg, og når som helst nye oparbejdningsanlæg opføres.«

(1) EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980.

(2) Protokol fra mødet den 14. marts 1984, EFT nr. C 104 af 16. 4. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 443/84

af sir Fred Warner (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. juni 1984)

(84/C 283/13)

Om: Afgiftsfri indførsel

Kan Kommissionen for så vidt angår Parlamentets beslutning af 14. december 1983⁽¹⁾ og de foreslåede ændringer til forslaget til sjette og syvende direktiv om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter oplyse, hvorfor dens ændrede forslag (KOM(84) 102 endel., KOM(84) 103 endel.) ikke tager hensyn til Parlamentets synspunkter med hensyn til beløbsstørrelsen for de afgiftsfrie varer, rejsende mellem medlemsstaterne må medbringe, og som Parlamentet mener bør forhøjes til 210 ECU og ikke begrænses til 45 ECU?

(1) EFT nr. C 10 af 16. 1. 1984, s. 44

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat

(3. september 1984)

Kommissionen har ikke taget hensyn til de af det ærede medlem omtalte ændringer, fordi den ikke finder det muligt at behandle de varer, for hvilke de normalt forfaldne afgifter er betalt, på samme måde som de varer, for hvilke der ikke er betalt nogen afgift. Domstolen har ligeledes, i sin afgørelse 278/82⁽¹⁾, fastholdt denne principielle skelnen og fastslået, at bestemmelserne i de i øjeblikket gældende direktiver om fritagelser for omsætningsafgifter og punktafgifter, skal fortolkes således, at varer erhvervet uden afgift i en medlemsstat ved indførslen i en anden medlemsstat kun kan nyde godt af fritagelserne ved indførsel hidrørende fra et tredjeland.

Kommissionen skal i øvrigt henlede opmærksomheden på, at grænsen på 45 ECU, der kan forekomme for beskeden sammenholdt med det beløb, for hvilket der ydes fritagelse for rejsende mellem Fællesskabets lande, vil blive hævet betydeligt, såfremt det forslag til direktiv om told- og afgiftsfritagelse for rejsende fra tredjelands, som den forelagde Rådet

den 2. april 1984⁽²⁾, bliver vedtaget. Den vil så blive hævet til 60 ECU i 1985, 70 ECU i 1986, 80 ECU i 1987 og 85 ECU i 1988.

(1) Samling af Domstolens Afgørelser 1984.

(2) EFT nr. C 102 af 14. 4. 1984, s. 10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 456/84

af Luc Beyer de Ryke (L — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. juni 1984)

(84/C 283/14)

Om: Mikro-datamatik — Thomson/Philips-aftalen

Den franske virksomhed Thomson har foreslået den nederlandske virksomhed Philips et samarbejde om at udvikle en europæisk industri til fremstilling af mikro-datamatik til brug i hjemmet, som skulle kunne konkurrere på verdensplan.

Kan Kommissionen oplyse, om den har kendskab til indholdet af en sådan aftale, som ifølge presseudsagn skulle omfatte planer om at skabe en europæisk standard for mikro-datamater.

Agter Kommissionen i øvrigt at medvirke til skabelse af en sådan forskningsindustri inden for mikro-datamatik, navnlig — som bl. a. for nylig understreget af lederen af Apple II, Steve Jobs, i anledning af præsident Mitterrands besøg i USA — gennem udvikling af programmel på fransk og andre sprog, ud over engelsk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(10. september 1984)

Kommissionen har ikke modtaget nogen specifikke oplysninger om en sådan aftale. På databehandlingsområdet yder Fællesskabet dels direkte økonomisk støtte og dels andre former for bistand.

Det ville ikke være i overensstemmelse med Kommissionens politik at give direkte økonomisk støtte til oprettelsen af en forskningsvirksomhed inden for mikrodatamatik, men på lang sigt skulle den støtte, der gives til mikroelektronik- og programmelindustrien inden for rammerne af ESPRIT-programmet, have gavnlige konsekvenser for datamater af enhver type. Dette program har en lang forberedelsesfase og er karakteriseret ved at være prækonkurrence-mæssigt, dvs. det dækker fasen forud for den kommercielle konkurrence. Et af de vigtigste mål for programmeludviklingen som led i ESPRIT og i

medlemsstaternes F & U-programmer går ud på at lette brugerens opgave, og et af de vigtigste problemer at få løst vedrører det sprog, brugeren henvender sig til datamaten på. Inden for ESPRIT gennemføres forskningen principielt af partnere fra mindst to medlemsstater, men man regner med, at den senere produktudvikling — som med tiden skulle omfatte anvendelse af forskellige sprog — henvende sig til datamaten på — gennemføres af de forskellige partnere hver for sig og uden støtte fra Fællesskabet.

Blandt de andre former for bistand skal her især nævnes opmuntring til udveksling af datamatikforskere og den støtte, der ydes til udnyttelse af datamatik og til anvendelse af datamater i industri og forskning — især via de flerårige programmer for mikroelektronik og databehandling — men der er ikke ydet, og er ingen planer om at yde, nogen støtte til produkter eller produktudvikling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 464/84

af Anthony Simpson (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. juni 1984)

(84/C 283/15)

Om: Import af billige keramikefterligninger fra Taiwan

Som det fremgår af Kommissionens svar på spørgsmål H-535/83⁽¹⁾ er den klar over den alvorlige skade, eksporten af billige efterligninger af EF-designs fra Taiwan og andre lande i Det fjerne Østen forvolder Fællesskabets keramiske industri.

Vil Kommissionen helt utvetydigt redegøre for, hvad den siden besvarelsen af spørgsmål H-535/83 har gjort for at modvirke dette skadelige forhold og med hvilket resultat? Vil den ligeledes gøre rede for, hvilke yderligere juridiske og diplomatiske foranstaltninger, den agter at træffe?

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 1-309 (februar 1984).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(14. september 1984)

Kommissionen har kendskab til de problemer, Fællesskabets keramiske industri står over for i forbindelse med importen fra Taiwan og andre lande i

Det fjerne Østen (især Sydkorea) af billige efterligninger af originale modeller fra Fællesskabet.

Dette spørgsmål blev rejst under de konsultationer på højt niveau, der fandt sted med de koreanske myndigheder i Séoul i slutningen af marts 1983. Det blev på ny drøftet ved de seneste konsultationer i Bruxelles den 3. og 4. juli 1984. Ved denne lejlighed erklærede de koreanske myndigheder, at regeringen var fast besluttet på at stoppe produktionen af efterligninger, og de redegjorde for de initiativer, der er ved at blive taget for at skærpe de gældende bestemmelser. Kommissionen forbeholdt sig ret til på ny at overveje problemet ud fra de foreliggende konkrete tilfælde.

Med hensyn til Taiwan skal det erindres, at det ikke er muligt at benytte de sædvanlige diplomatiske kanaler, da Fællesskabet og dets medlemsstater ikke har officielle forbindelser med dette land. I betragtning af problemets omfang har Fællesskabet dog optaget kontakter med taiwanske erhvervsledere for at drøfte hele denne problematik, herunder den alvorlige skade, som efterligningerne påfører de berørte industrigrene, samt for at fremhæve betydningen af at skærpe bestemmelserne for at sætte en stopper for denne praksis. Det lader til, at der for nylig er gennemført en betydelig skærpelse af lovgivningen og bestemmelserne på dette område, hvilket har medført en generel forbedring af situationen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 477/84

af Eisso Woltjer (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. juli 1984)

84/C 283/16)

Om: Indførsel af æg fra tredjelande

1. Kan Kommissionen give følgende oplysninger, som står til dens rådighed i henhold til artikel 5 i forordning (nr. 163/67/EØF)⁽¹⁾ om fjerkræavlens produkter:

- Hvor høj er prisen og hvor stor er det repræsentative udbud af æg fra tredjelande inddelt efter oprindelses- og bestemmelsesland?
- Hvad er markedsprisen i medlemsstaterne for produkter indført fra tredjelande som omhandlet i denne forordning?
- Hvad er prisen på de repræsentative markeder?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvordan der ved en fælles markedspris på 88 ECU pr. 100 kg og en

slusepris plus importafgift på 128 ECU pr. 100 kg alligevel kan indføres flere snese millioner æg til Fællesskabet?

3. Kan Kommissionen desuden anføre, om det er rigtigt, at der i perioden februar til april 1984 er indført omkring 3 470 tons æg til Fællesskabet til en pris, som i gennemsnit ligger 30 til 40 ECU lavere pr. 100 kg?

4. Tror Kommissionen virkelig, at faktureringsværdien ved import er pålidelig, når der på papiret skrives en slusepris på 106 ECU pr. 100 kg, medens den interne en grospris ligger på 88 ECU pr. 100 kg?

5. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor den for tiden ikke eller kun delvis anvender fællesskabsforordningen om fastsættelse af tillægsafgifter ved indførsel af fjerkræavlens produkter fra tredjelande?

6. Kan Kommissionen nærmere bestemt oplyse, hvorfor den ikke har fundet det nødvendigt at fastsætte tillægsafgifter for ægimporten fra Finland, Østtyskland og Polen?

7. Hvad agter Kommissionen at foretage sig mht. eventuelle falske faktureringspriser som led i den politik, der skal føres for at hindre en forstyrrelse af det fælles marked for æg?

(¹) EFT nr. 129 af 28. 6. 1967, s. 2577.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(19. september 1984)

1. Kommissionen bestræber sig på at udvikle et meget nært samarbejde med de nationale myndigheder og de faglige organisationer for at få fat i de oplysninger, som det ærede medlem omtaler. På de regelmæssige møder i Forvaltningskomiteen for Æg og Fjerkrækød bestemmes tilbudsprisen for varer fra tredjelande ved hjælp af oplysninger fra medlemsstaterne.

Der er fuldstændig fri prisdannelse for æg, priserne svinger dagligt og afhænger hovedsagelig af udbud og efterspørgsel. Da der ikke findes nogen specifik notering for importerede æg, anses tilbudspriserne ved Fællesskabets grænse for bestemmende. Priserne på de repræsentative markeder tages dog i betragtning. De forelægges forvaltningskomiteen på hvert eneste møde.

2. Da markedsbeskyttelsen for æg især er baseret på prisforskellene på foderkorn, kan det i kriseperioder ske, at beskyttelsen er højere end markedsprisen. Hvis der er tilstrækkeligt grundlag herfor, fastsættes der tillægsafgifter. I visse medlemsstater kan det også konstateres, at der i en sådan situation er øget tendens til aktiv forædling af æg.

3. I den periode, som det ærede medlem henviser til, har Kommissionen noteret tilbudspriser, som lå under sluseprisen, og har fastsat tillægsafgifter ved indførslen:

- tillægsafgifter for æg med skal på 25 ECU/100 kg (Ungarn — Jugoslavien — Israel), dernæst 40 ECU/100 kg (alle tredjelande): forordning (EØF) nr. 1357/84(¹) og (EØF) nr. 1595/84(²);
- tillægsafgifter for hele æg flydende eller frosne, på 50 ECU/100 kg (Tjekkoslaviet) og på 30 ECU/100 kg (Tjekkoslaviet og Finland): Forordning (EØF) nr. 1358/84(³) og (EØF) nr. 1596/84(⁴).
- tillægsafgifter for tørrede æggeblommer på 50 ECU/100 kg (Sverige): forordning (EØF) nr. 1358/84 og (EØF) nr. 1596/84.

4. Kommissionen har ikke kendskab til de fakturaer, der forelægges den ansvarlige administration, og tager kun de tolddokumenter, som den får tilsendt, i betragtning. Hvis de importerede produkter ser ud til at være blevet markedsført på unormale vilkår, søger Kommissionen sammen med de nationale myndigheder at få yderligere oplysninger.

5. Kommissionen udnytter de eksisterende bestemmelse fuldt ud både for så vidt angår æg og fjerkrækød. Der fastsættes med regelmæssige mellemrum tillægsafgifter ved indførsel, og de revideres i takt med udviklingen i tilbudspriserne.

6. Kommissionen har flere gange fastsat tillægsafgifter ved indførslen for produkter fra Finland og Den tyske demokratiske Republik:

For Finlands vedkommende: forordning (EØF) nr. 1595/83 og (EØF) nr. 1596/84(⁴);

For Den tyske demokratiske Republiks vedkommende: forordning (EØF) nr. 666/83(⁵), (EØF) nr. 1919/83(⁶), (EØF) nr. 2920/83(⁷), (EØF) nr. 5253/83(⁸), og (EØF) nr. 1595/84(²).

Polen er et af de tredjelande, som har forpligtet sig til at overholde sluseprisen for æg med skal (forordning 54/65/EØF(⁹)). Importafgifterne for æg med skal fra dette land forhøjes ikke med en tillægsafgift.

7. Som angivet under punkt 4 bestræber Kommissionen sig på at udvide kontakten til medlemsstaterne for at forbedre informationen om tilbudspriser for produkter fra tredjelande. Opmærksomheden er

i særdeleshed henledt på ægmarkedet, hvor der til stadighed hersker forstyrrelser.

- (1) EFT nr. L 131 af 17. 5. 1984, s. 26.
- (2) EFT nr. L 152 af 8. 6. 1984, s. 8.
- (3) EFT nr. L 131 af 17. 5. 1984, s. 28.
- (4) EFT nr. L 152 af 8. 6. 1984, s. 10.
- (5) EFT nr. L 78 af 24. 3. 1983, s. 17.
- (6) EFT nr. L 190 af 14. 7. 1983, s. 34.
- (7) EFT nr. L 287 af 20. 10. 1983, s. 21.
- (8) EFT nr. L 321 af 18. 11. 1983, s. 24.
- (9) EFT nr. 59 af 8. 4. 1965, s. 848.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 500/84

af Hans-Joachim Seeler (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1984)

(84/C 283/17)

Om: Handelsaftaler mellem EF og Den ungarske Folkerepublik

Der er i længere tid blevet udfoldet bestræbelser på at få de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem Den ungarske Folkerepublik og Det europæiske Fællesskab udmøntet i aftaler.

Kommissionen anmodes om at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvor langt er man nået i forhandlingerne mellem Det europæiske Fællesskab og Den ungarske Folkerepublik?
2. Kan der inden for overskuelig tid forventes indgået en samarbejdsaftale mellem de to partnere?
3. Hvilke forventninger knytter Kommissionen til aftaler vedrørende økonomiske og handelsmæssige forhold mellem Den ungarske Folkerepublik og Det europæiske Fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp

(13. september 1984)

Kommissionen har siden 1983 gentagne gange haft samtaler med de ungarske myndigheder om en forbedring af handelsforbindelserne mellem Fællesskabet og Ungarn. De seneste drøftelser fandt sted i maj 1984.

Sigtet med disse uformelle møder har været at få udforsket mulighederne for at åbne forhandlinger om en handelsaftale mellem Fællesskabet og Ungarn. Det har under drøftelserne været muligt at få indkredset de store linjer i de to parter holdninger, men man har endnu ikke kunnet foretage en vurdering af, om der eventuelt kan indledes formelle forhandlinger inden for en nær fremtid.

Kommissionen finder, at der med indgåelsen af en handelsaftale med Ungarn, baseret på konkrete betingelser for samhandelen med landet, vil være mulighed for at finde passende løsninger på de specielle problemer, der kan opstå, og skabe nye rammer for handelsforbindelserne mellem Fællesskabet og Ungarn.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 501/84

af Hans-Joachim Seeler (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1984)

(84/C 283/18)

Om: Forhandlingerne mellem EF og COMECON

Der er i nogle år blevet udfoldet bestræbelser på at få indgået en aftale mellem Det europæiske Fællesskab og COMECON om gensidige økonomiske og handelsmæssige forbindelser.

Kommissionen anmodes om at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvor langt er man nået i forhandlingerne om en sådan aftale?
2. Hvad er grundene til, at det er vanskeligt at opnå fremskridt i forhandlingerne, og hvad afholder Sovjetunionen fra at anerkende Det europæiske Fællesskab?
3. Påtænker Kommissionen at tage initiativ inden for overskuelig tid med henblik på at få genoptaget forhandlingerne og få dem afsluttet med et positivt resultat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp

(13. september 1984)

1. I 1980 afholdt eksperter tre møder med henblik på at søge at udarbejde teksten til en aftale mellem Fællesskabet og CMEA — Rådet for gensidig økonomisk bistand — (COMECON). Det lykkedes dog ikke på disse møder at nå til enighed på en række vigtige punkter. Det seneste udspil i forhandlingerne er en skrivelse fra marts 1981 fra næstformand Wilhelm Haferkamp til formanden for CMEA's eksekutivkomite, Lukanov; Wilhelm Haferkamp refererer heri til uoverensstemmelserne mellem de to parter og opfordrer CMEA til at ændre holdning. Denne skrivelse er ikke blevet besvaret.

2. De problemer, der førte til udsættelse af forhandlingerne efter det sidste møde i oktober 1980, og som ikke er blevet løst siden da, vedrører to vigtige spørgsmål. For det første ønskede CMEA at føre forhandlinger om en aftale, som dybest set var

en handelsaftale og dette på trods af, at CMEA hverken har en fælles handelspolitik eller instrumenter, der ville gøre det muligt at gennemføre en sådan politik. Efter Fællesskabets opfattelse er der derfor ingen grund til at lade handelsbestemmelser indgå i CMEA-aftalen, medens bilaterale aftaler med CMEA-medlemslandene på grundlag af hvert lands særlige handelsforbindelser med Fællesskabet og økonomiske situation i øvrigt kunne medføre en udvidelse af handelsforbindelserne. For det andet ønskede CMEA, at der blev nedsat et blandet udvalg, som udover gennemførelsen af aftalen mellem Fællesskabet og CMEA også skulle behandle bilaterale spørgsmål vedrørende handel og økonomi, som normalt behandles eller kan tages op efter overenskomst mellem Fællesskabet og det enkelte CMEA-land. Hvad angår anden del af dette spørgsmål, anser Kommissionen det for upassende at gøre sig tanker om de motiver, der ligger bag den sovjetiske regerings optræden over for Fællesskabet.

3. Næstformand Wilhelm Haferkamp understreger i sin skrivelse af 20. marts 1981 til formanden for CMEA's eksekutivkomite, Lukanov, at Fællesskabet under forhandlingerne havde indtaget en konstruktiv holdning baseret på politisk vilje til at etablere nyttige forbindelser mellem Fællesskabet og CMEA, og at det var rede til uden forhåndsbetinger at genoptage forhandlingerne på et pragmatisk og realistisk grundlag. Dette er fortsat Kommissionens holdning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 503/84

af Eisso Woltjer (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1984)

(84/C 283/19)

Om: Den britiske andel af A-kvotaen under importordningen for oksekød bestemt til forarbejdning

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes det er muligt, at den britiske andel af A-kvotaen under importordningen inden for kødsektoren er steget fra knap 30 % i 1979 til godt og vel 60 % i 1984?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at det er korrekt, at den britiske kødforarbejdningsindustri indsender langt flere ansøgninger om import gennem A-ordningen end andre medlemsstater, og at der i forbindelse hermed i mange tilfælde er tale om underfirmaer?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvad den påtænker at gøre for at forhindre, at en enkelt medlemsstat

får løvens part af den relativt beskedne A-kvota, hvorved der næsten intet bliver til overs for ansøgninger fra andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(3. september 1984)

1. Uden at gå i detaljer med 1984-tallene, hvilket under alle omstændigheder er for tidligt, konstaterer Kommissionen, at den britiske forarbejdningsindustri viser meget stor interesse for den pågældende ordning, ligesom for de øvrige ordninger vedrørende import fra tredjelande af kød til forarbejdning.

2. Den britiske industris store interesse for A-ordningen må ikke medføre, at det overses, at enhver ansøger, som vil drage nytte af den pågældende ordning, må opfylde de meget strenge betingelser, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, og som kontrolleres af medlemsstaterne.

Anmodninger om importlicens fra ansøgere, som ikke opfylder disse betingelser, tages ikke i betragtning og fremsendes heller ikke til Kommissionen med henblik på udstedelse af licenser.

3. Kommissionen lægger stor vægt på, at alle ansøgere, der er etableret i Fællesskabet, sikres fri og lige adgang til præferenceordningerne vedrørende import. Kommissionens tjenestegrene påser, at alle de ansøgere, der opfylder de stillede betingelser, har mulighed for at benytte sig af disse ordninger, herunder også ovennævnte A-ordning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 509/84

af Anthony Simpson (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1984)

(84/C 283/20)

Om: Transport- og forsikringsomkostninger i forbindelse med fødevarer til tredjelande

Når der sendes fødevarer til tredjelande inden for rammerne af Fællesskabets fødevarerprogram,

1. hvem betaler da omkostningerne ved
 - transport
 - forsikring under transporten?
2. Hvem forhandler og aftaler prisen med
 - transportfirmaet
 - forsikringssselskabet?

3. Indgår licitation i en eller anden form i disse forhandlinger, og hvem offentliggør og tilrettelægger i bekræftende fald licitationen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani

(13. september 1984)

1. Fødevarerhjælpen leveres — afhængigt af modtagerlandenes udviklingsniveau — på en af følgende tre måder:

- fob (frit om bord): i dette tilfælde dækker modtagerlandet selv udgifterne i forbindelse med søtransport og transport i det pågældende land.
- cif (omkostninger, forsikring og fragt): i dette tilfælde dækker modtagerne kun transportudgifterne i det pågældende land, hvorimod søtransport og forsikring betales af Fællesskabet.
- frit leveret: i dette tilfælde betales alle transportomkostninger, dvs. både søtransport og transport i det pågældende land, og forsikring af Fællesskabet.

Når transportomkostningerne påhviler Fællesskabet indgår de i de licitationer, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. og 3. Ved licitation omfatter de indkomne bud en samlet pris, som inkluderer leverancen, transport og forsikring. En undtagelse herfra er tilvejebringelse af fødevarer på verdensmarkedet (ca. 10 % af tilfældene), normalt i forbindelse med nødhjælp, hvor der i betragtning af hjælpens hastende karakter anvendes underhåndsftaler.

Når der ses bort fra visse tilfælde i forbindelse med nødhjælp, er det derfor den tilbudsgiver, der får kontrakten, som forhandler og indgår transport- og forsikringskontrakterne og er ansvarlig for den fornødne emballering.

I forbindelse med tilvejebringelse af fødevarer på Fællesskabets markeder offentliggøres licitationen som nævnt ovenfor af Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, i L-udgaven for så vidt angår korn- og mejeriprodukter og i C-udgaven for så vidt angår vegetabilsk olie.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 511/84
af Aldo Bonaccini (COM — I)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1984)

(84/C 283/21)

Om: Kategorien af højere funktionærer og teknikere

I betragtning af den stadig mere markante rolle, som kategorien af højere funktionærer og teknikere spiller i den nuværende opbygning inden for industri- og handelsvirksomheder,

og i betragtning af, at deres juridiske og kontraktmæssige stilling synes ret ugunstig eller i hvert fald uafbalanceret i bestemmelserne i nogle medlemsstater,

bedes Kommissionen oplyse, om den allerede har undersøgt dette fænomen og/eller agter at tage initiativer vedrørende dette spørgsmål.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(18. september 1984)

Kommissionen er orienteret om de problemer, som kategorien af højere funktionærer og teknikere står over for, og den følger opmærksomt udviklingen inden for dette område.

I forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets samlede politik for at løse de problemer og vanskeligheder, der for øjeblikket findes for alle arbejdstagere, tager Kommissionen i sit daglige arbejde og i forbindelse med udarbejdelsen af sine forslag bestandig hensyn til de højere funktionærers og teknikeres faglige og sociale interesser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 517/84
af Andrew Pearce (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1984)

(84/C 283/22)

Om: EF-direktiv om emballager til flydende levnedsmidler

Hvorfor er flasker til olivenolie undtaget fra EF-direktivet om emballager til flydende levnedsmidler, mens flasker til andre spiseolier omfattes af direktivet? Lefler man blot for de medlemsstater, der producerer olivenolie, til skade for dem, der emballerer andre spiseolier? Hvorfor skal flasker til spiseolie i det hele taget medtages i direktivforslaget sammen med emballager til ikke-alkoholholdige drikkevarer,

når alene produktets art gør fristelsen til at bortkaste emballager til spiseolie langt mindre end fristelsen til at bortkaste emballager til ikke-alkoholholdige drikkevarer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(17. september 1984)

Flasker til olivenolie er ikke undtaget fra forslaget til direktiv om emballager til flydende levnedsmidler⁽¹⁾, som blev forelagt for Rådet den 23. april 1981. Det er af generel karakter, og det overlades til medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger til at nå målet, nemlig:

- formindske mængden i vægt og/eller volumen af emballage, som findes i affald og som er beregnet til at bortkastes;
- øge anvendelse af emballager, som genfyldes og/eller genanvendes.

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 3172/80⁽²⁾ om gennemførelsesbestemmelser for ordningen vedrørende støtte til forbruget af olivenolie, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1975/84⁽³⁾ er det imidlertid af administrative og kontrolmæssige grunde fastsat i artikel 6, stk. 2, at genbrug af emballagen er forbudt for så vidt angår emballager på under 5 kg, som anvendes til olivenolie.

(1) EFT nr. C 204 af 13. 8. 1981, s. 6.

(2) EFT nr. L 331 af 9. 12. 1980, s. 27.

(3) EFT nr. L 185 af 12. 7. 1984, s. 17.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 535/84

**af Hans-Gert Poettering (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**

(25. juli 1984)

(84/C 283/23)

Om: Svineavl — konkurrenceforvridning

1. Er det Kommissionen bekendt, at der i Nederlandene — således som det ofte hævdes i det tysk-nederlandske grænseområde — er planlagt, hhv. ved at blive bygget, 36 kilometer svinestalde?
2. Er Kommissionen vidende om, at disse foranstaltninger støttes med væsentlig national bistand?
3. Hvad vil Kommissionen gøre — hvis disse oplysninger er korrekte — for at hindre, at de tyske bønder på den anden side af grænsen udsættes for konkurrenceforvridning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(11. september 1984)

Kommissionen har ikke kendskab til, at der i Nederlandene er ved at blive bygget henholdsvis er planlagt at bygge 36 kilometer svinestalde. Efter de nederlandske myndigheders oplysninger er en sådan investering hverken under gennemførelse eller påtænkt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 537/84

af Otmar Franz (PPE — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1984)

(84/C 283/24)

Om: Oversættelse af det tyske begreb »Soziale Marktwirtschaft«

Det tyske begreb »Soziale Marktwirtschaft« anvendes i stigende omfang, men oversættes gang på gang forskelligt til de øvrige fællesskabssprog. Da det ville være særdeles ønskværdigt, om et fast udtryk herfor ville vinde indpas på alle officielle sprog, blev i en arbejdsgruppe nedsat af PPE-gruppen følgende oversættelser vedtaget efter samarbejde med kompetente tolke og efter konsultation af parlamentsmedlemmer fra forskellige lande:

tysk: Soziale Marktwirtschaft
engelsk: social market economy
nederlandsk: sociale markt economie
fransk: économie de marché sociale
italiensk: economia sociale di mercato
græsk: kinoniki ikonomia tis agoras
dansk: social markedsøkonomi.

Er Kommissionen rede til at sikre, at kun disse termer for fremtiden anvendes af Kommissionens oversættere og tolke i officielle oversættelser til Fællesskabets officielle sprog?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(13. september 1984)

Kommissionen har grund til at være tilfreds med det initiativ, det ærede medlem og de kredse, som han omtaler i sin forespørgsel, har taget til på de øvrige seks officielle og arbejdssprog at finde faste betegnelser på det økonomiske begreb, som professor A. Müller-Armack har bidraget til at udforme, og som han har kaldt »Soziale Marktwirtschaft« (se Meyers Enzyklopädisches Lexikon 1978).

Kommissionen bestræber sig hele tiden på at henstille til sine oversættere og tolke nøje at overholde nye egnede terminologiske ekvivalenter.

For så vidt angår de oversættelser, som det ærede medlem foreslår, skal Kommissionen direkte til ham og til Parlamentets generalsekretariat sende en fortegnelse over de udtryk, den har vedtaget.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(17. september 1984)

Kommissionen sigter på, at forordningen om dispensation for visse kategorier af aftaler om handel med motorkøretøjer skal træde i kraft den 1. januar 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 548/84

af Pol Marck (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(8. august 1984)

(84/C 283/25)

Om: Britiske æg

Kan Kommissionen bekræfte forlydendet om, at britiske æg tilbydes til dumping-priser på markedet i Kruishoutem (Belgien)? I den forbindelse forlyder det, at afgifter anvendes som eksportstøtte.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe imod denne overtrædelse af bestemmelserne i traktaten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(13. september 1984)

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, har Det forenede Kongerige ikke for nylig leveret æg til Belgien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 580/84

af Christopher Jackson (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. august 1984)

(84/C 283/26)

Om: Forordning om salg af motorkøretøjer

Under mødeperioden i maj 1984 anførte kommissionsmedlemmet med ansvar for konkurrence over for mig, at han inden udgangen af dette år agtede at forelægge en ny forordning om generel dispensation fra konkurrencereglerne for aftaler vedrørende bilforhandling. I betragtning af at denne foranstaltning vil være af stor betydning for forbrugerne i hele Det europæiske Fællesskab, kan han da oplyse, om denne tidsplan stadig holder?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 589/84

af François Roelants du Vivier (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. august 1984)

(84/C 283/27)

Om: Fællesskabssymbol til markering af strandenes renhed

I sin beslutning af 24. maj 1984 om badevand⁽¹⁾ har Europa-Parlamentet anmodet Kommissionen om »at opmuntre de lokale myndigheder, hvis strande er nået op på fællesskabsniveau, til at vise — og fremhæve — et EF-ankendt symbol, der bekræfter, at strandene er rene«.

Kan Kommissionen oplyse, hvad den har foretaget sig som følge af denne anmodning, og nøjagtigt angive, hvordan den vil foreslå et sådant EF-symbol indført?

⁽¹⁾ EFT nr. C 172 af 2. 7. 1984, s. 158.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(19. september 1984)

På grund af højere prioriteret arbejde på andre områder har Kommissionen endnu ikke foretaget sig noget konkret i anledning af Parlamentets beslutning af 24. maj 1984 om badevand.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 618/84

af Michael Elliott (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. august 1984)

(84/C 283/28)

Om: Korporlig afstraffelse af børn i Det forenede Kongerige

1. Hvad gøres der for at sikre, at regeringen og de lokale skolemyndigheder i Det forenede Kongerige

retter sig efter Den europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse fra februar 1982 om korporlig afstraffelse af børn i skolerne i Det forenede Kongerige imod forældrenes ønske?

2. Vil der blive aflagt beretning herom til det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet med henblik på en udførlig drøftelse om den fortsatte brug af denne nedværdigende form for afstraffelse i de britiske skoler, og således at der kan rettes passende henstillinger desangående?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(21. september 1984)

Dette spørgsmål hører ind under Den europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 621/84

af Pol Marck (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. august 1984)

(84/C 283/29)

Om: Ekstraordinært lave priser på konsummælk

Som svar på min skriftlige forespørgsel nr. 1829/83⁽¹⁾ gav Kommissionen tilsagn om, at den ville indhente oplysninger om vilkårene for import og eksport af mælk i Nederlandene og Belgien.

Hvor langt er man nået i denne undersøgelse, og hvilke slutninger har Kommissionen draget heraf?

⁽¹⁾ EFT nr. C 152 af 12. 6. 1984.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(21. september 1984)

Efter at have indhentet oplysninger om vilkårene for markedsføringen af nederlandsk mælk i Belgien og af belgisk mælk i Nederlandene har Kommissionen foretaget en undersøgelse i henhold til Rådets forordning nr. 17/62⁽¹⁾. Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at den fortsætter sin under-

søgelse i henhold til forordning nr. 17/62, men at den endnu ikke er nået til en konklusion.

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 663/84

af Luc Beyer de Ryke (L — B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(27. august 1984)

(84/C 283/30)

Om: Polen — amnesti — Solidarnosc

I en erklæring, som den vestlige presse i Warszawa har modtaget, understreger syv nationale ledere af fagforeningen Solidarnosc, heriblandt Lech Walesa, med al mulig fasthed, at »genoptagelse af aftalerne fra august 1980 og de principper om fagforeningspluralisme og respekt for de borgerlige rettigheder, de indeholdt, er en uomgængelig forudsætning for, at Polen kan overvinde sin politiske og økonomiske krise.

Kun på den betingelse kan det sikres, at amnestiloven ikke blot bliver en kortvarig foreteelse.«

Vil Rådet oplyse, om det under henvisning til respekten for menneskerettighederne, borgerrettighederne og Helsinki-aftalerne agter ad diplomatisk vej at minde de polske myndigheder om deres forpligtelser i denne forbindelse, idet visse fagforeningsledere og oppositionsledere, herunder Bogdan Lis, nr. 2 i Solidarnosc, stadig sidder i fængsel, hvilket er en krænkelse af deres individuelle rettigheder?

Svar ⁽¹⁾

(27. september 1984)

De Ti gør hyppigt den polske regering opmærksom på den vægt, de tillægger de rettigheder og friheder, som er udtrykt i slutakten fra Helsinki og Madridmødets slutdokument, ikke mindst fagforeningsfriheden. I deres seneste fælleserklæring om Polen udtrykte ministrene for De Ti tilfredshed med meddelelsen om juli-amnestien og udtrykte håb om, at den vil blive fulgt af andre foranstaltninger, som kan bidrage til at fremme den nationale forsoning.

⁽¹⁾ Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på det politiske samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.